

?El ?cas Dilart' torna als tribunals per un article de premsa crític amb el pacte CiU-Vic per a tots

Josep Casellas, marit de l'alcaldessa de Vic, i el seu soci Francesc Puig, han presentat una demanda contra l'exportaveu de Podem Vic | Fins aquest dimecres, més d'un any després d'esclatar el ?cas Dilart', no s'aprova un codi de conducta dels alts càrrecs de l'Ajuntament de Vic

Un dels cartells fabricats per Dilart inclosos dins l'Anella Verda de Vic | Josep Comajoan

Josep Casellas Castells i Francesc Puig Darnés, els dos administradors mancomunats de l'empresa Dilart Aplicacions de Senyalització S.L., han presentat una demanda al jutjat de Vic contra Mario S. Noferini, exportaveu de Podem Vic. En concret, han interposat una acta de conciliació «prèvia a la interposició de querella criminal per delictes de calúmnies». El jutjat ha fixat l'acta de conciliació per al proper dimecres 14 de desembre.

Amb el retorn al jutjat, ara a instàncies de la pròpia empresa, torna a l'actualitat judicial l'anomenat ?cas Dilart', després que el 17 d'octubre passat la Fiscalia Provincial de Barcelona decretés l'arxivament de les querelles que hi havien presentat els tres grups de l'oposició a l'Ajuntament de Vic, Capgirem Vic primer, i ERC i Plataforma Vigatana després.

El ?cas Dilart' esclatava l'octubre de 2015, després que Capgirem Vic fes públic un informe elaborat a instància d'aquest grup per l'aleshores interventor municipal, Josep Saigí. En l'informe es reconeixia que l'Ajuntament de Vic havia contractat entre 2010 i 2015 per valor de més de

80.000 euros diverses feines a l'empresa de la qual és soci Josep Casellas, marit de l'actual alcaldessa, Anna Erra, en l'època que aquesta havia estat regidora d'Educació i primera tinent d'alcalde.

Ja en l'informe d'intervenció s'avançava que si bé la contractació irregular havia existit, el fet que les feines que s'havien encarregat a Dilart no superessin la quantitat mínima exigida per la llei perquè s'hagués de declarar la incompatibilitat pel parentiu entre Erra i Casellas havia impedit detectar-la a temps des de l'Ajuntament. Erra, per la seva part, sempre va assegurar que ella no era conscient de la prohibició de contractar amb l'empresa del seu marit i que, al moment que ho va saber, quan un dels grups de l'oposició va presentar una instància interessant-se pel tema la primavera de 2015, amb les eleccions municipals ja a les envistes, es va deixar de fer.

Les tesis van ser ratificades per la fiscalia en el decret d'arxivament de les querelles dels tres grups de l'oposició. La fiscalia, si bé reconeix l'existència de les irregularitats ja reconegudes per l'Ajuntament, no hi veu indicis de delictes penals i d'aquí l'arxivament. Amb tot, la fiscalia no s'està de fer un toc d'atenció final a mena de conclusió: «L'àgil tramitació pròpia de la contractació menor pot comportar una substancial reducció de garanties, fins el punt de ser susceptible d'encobrir determinades irregularitats i, per això, el recurs a aquest tipus de contractació ha de ser objecte d'una interpretació estricta, d'una absoluta transparència i d'una exacta apreciació del pressupost que l'autoritzi, de tal manera que permeti allunyar qualsevol ombra de dubte sobre la mateixa».

Marco S. Noferini, el primer per la dreta, amb gorra negra, al costat de l'actual regidor Arnau Martí, en un acte electoral de Vic per a tots

Ara Dilart va contra Marco S. Noferini, exportaveu de Podem Vic

I quan semblava que l'anomenat 'cas Dilart' quedava tancat, si més no judicialment, ara torna a revifar amb la demanda d'acta de conciliació de Dilart contra Marco S. Noferini. En concret, l'acta de conciliació prèvia a la presentació de querrela per calúmnies, i que ha estat fixada per dimecres vinent dia 14, és per un article d'opinió que va publicar Marco S. Noferini a El 9 Nou el 3 de juny passat. Un article crític amb el pacte entre CiU i Vic per a tots (VxT), grup municipal que comptava amb el suport de Podem Vic, partit del qual Noferini havia estat portaveu a la capital d'Osona.

En concret, la demanda de Dilart no fa tant referència a la crítica política de Noferini al pacte CiU-VxT, sinó a un paràgraf en concret on esmenta l'empresa i les presumptes irregularitats detectades en la contractació per part de l'Ajuntament de Vic. Noferini deia en l'article: «Com oblidar el cas Dilart? On personalment lamento que Podem Vic, o Vic per a Tots, no s'hagi sumat a Capgirem Vic a l'hora de portar-ho davant l'Oficina Antifrau i la Fiscalia Anticorrupció. Perquè, realment, podem esborrar de la nostra memòria el fraccionament d'uns contractes de compra per poder adjudicar-los a dit per part de la nostra alcaldessa, amb el beneplàcit del seu equip de govern, a l'empresa del seu marit, i pagant-los a un preu major de l'ofert per altres empreses ben consolidades en el sector de la senyalització i retolació?».

En concret, l'apartat inclòs en la demanda de Dilart contra Noferini és el que fa referència al presumpte fraccionament dels contractes amb Dilart que, segons es podia desprendre de l'article, s'havia fet per poder eludir la llei d'incompatibilitats. En opinió de Casellas i Puig, els dos socis de l'empresa de senyalització que han presentat la denúncia, les afirmacions de Noferini atempten al «dret a l'honor de la mercantil Dilart, al prestigi professional i a la imatge personal, repercutint aquesta calúnnia directament en els resultats patrimonials de la seva activitat». En l'escript presentat al jutjat, Casellas i Puig també ratifiquen que «Dilart no és una empresa del marit de l'alcaldessa». Amb tot, al Registre Mercantil de Barcelona, Casellas i Puig hi consten com els dos únics administradors i apoderats, amb data de nomenament en tots dos casos de 4 de febrer de 2010, l'època que precisament van començar les contractacions per part de l'Ajuntament de Vic.

En l'escript entrat al jutjat per Casellas i Puig es fa especial èmfasi en recalcar que, malgrat firmar l'article com a membre de Podem Vic, Noferini va escriure'l a títol personal, i aporten com a prova un tuit publicat el mateix dia de la publicació de l'article per part de Podem Vic desautoritzant a Noferini perquè parlés en nom del partit. En concret, el tuit, aportat davant el jutjat com a presumpta prova per part de Casellas i Puig, deia el següent: «Podem Vic s'expressa pels seus portaveus i l'assemblea i desautoritza l'article del @9nou d'un inscrit a Podem Vic».

De fet, ja aleshores Noferini, junt amb altres membres de Podem Vic, havien començat a mostrar la seva discrepància amb el pacte que s'estava cuinant entre CiU i el regidor de Vic per a tots, Arnau Martí, perquè aquest entrés al govern o arribés a algun tipus d'acord. Converses que van acabar donant el seu fruit passat l'estiu amb la firma d'un «pacte d'estabilitat» entre CiU i VxT. Pacte del qual Podem Catalunya finalment va desvincular-se a través d'un comunicat fet públic el 30 de novembre passat, en el que ve a ser un suport implícit al sector crític de Podem Vic que mai ha vist amb bons ulls aquest pacte amb la dreta vigatana.

Un any després passa pel ple un codi de conducta dels alts càrrecs de l'Ajuntament

Coincidint amb l'esclat del 'cas Dilart', i empesos per l'oposició, l'equip de govern de CiU i PSC es va comprometre a redactar un codi de conducta dels alts càrrecs que, presumptament, havia de permetre implementar un seguit de mesures que evitessin que es tornessin a donar les irregularitats en la contractació com els que hi va haver amb la participada pel marit de l'actual alcaldessa.

Al final, el codi de conducta dels alts càrrecs passa pel ple de Vic d'aquest dimecres a la tarda. El codi, però, és una simple translació dels preceptes de la llei catalana de transparència a la realitat vigatana. No es fixen mesures específiques de control en casos de contractes menors que per llei

no estan obligats a fer declaració d'incompatibilitat ni hi ha cap referència expressa a la contractació amb empreses de familiars dels alts càrrecs.

La marca de Dilart en un dels rètols que va fabricar a l'Anella Verda de Vic Foto: Josep Comajoan

Més de 80.000 euros contractats a l'empresa participada pel marit de l'alcalde

L'alcalde de Vic, Anna Erra (CiU), va reconèixer en l'informe entregat l'octubre de 2015 a Capgirem Vic, i que va fer públic aquest grup municipal, que entre 2010 i 2015 l'Ajuntament havia contractat per valor de més de 80.000 euros l'empresa Dilart Aplicacions de Senyalització S.L., de la qual el seu marit n'és un dels dos administradors mancomunats. La relació conjugal d'Erra amb Casellas impedia a l'Ajuntament fer cap tipus de contractació amb Dilart. Les contractacions van ser fetes entre 2010 i 2015, quan Erra no era alcalde, però sí regidora d'Educació, entre 2007 i 2011, i primera tinent d'alcalde, entre 2011 i 2015.

La primera informació sobre les presumptes irregularitats en la contractació de Dilart va arribar al grup de Solidaritat per la Independència (SI). El 2 d'abril de 2015, Iban Lapeira, regidor d'aquesta formació, que actualment ja no té representació al consistori, va entrar una instància a l'Ajuntament demanant informació al respecte. La informació se li va entregar just minuts abans del ple del 13 d'abril, en el qual tenia previst treure el tema, amb les eleccions municipals del 25 de maig ja a les envistes. Al final, però, ho va fer de forma inconcreta, sense esmentar ni el nom de l'aleshores primera tinent d'alcalde ni el de l'empresa participada pel seu marit. L'aleshores alcalde, Josep M. Vila d'Abadal, va negar que hi hagués hagut mai cap irregularitat en la contractació a empreses de familiars dels regidors.

Ni Lapeira ni SI van tornar a fer esment del tema ni van fer pública la informació obtinguda. Ja amb la nova legislatura en marxa, el 26 de juny, 13 dies després d'haver pres possessió Anna Erra com a alcaldessa i de no reeditar-se el pacte de l'anterior legislatura entre CiU i ERC, va ser aquest segon grup qui va entrar una primera instància sol·licitant les factures cobrades per Dilart en els últims vuit anys, des que Erra era regidora. ERC, de fet, havia format part de l'equip de govern municipal de Vic entre 2007 i 2015, i l'actual portaveu, Joan Ballana, ara a l'oposició, en va ser regidor de Seguretat i Convivència entre 2011 i 2015. En cap moment ERC va fer pública

cap informació al respecte, ni després que Lapeira fes la seva sol·licitud i la posterior intervenció al ple. Durant l'estiu de 2015, els grups de Vic per a tots i Capgirem Vic també van entrar instàncies sol·licitant còpia de les factures de Dilart.

Finalment, el 30 de setembre de 2015, l'alcalde, acompanyada de l'actual primer tinent d'alcalde, Josep Arimany, entregava un informe de 25 pàgines (<https://drive.google.com/file/d/0ByAFV60ITO3hcGtTM3lhMzBycms/view>) a ERC, Capgirem Vic i Vic per a tots. L'informe estava compost de diverses certificacions emeses per l'interventor, Josep Saigí, i els responsables tècnics de diferents àrees i organismes autònoms de l'Ajuntament, o fundacions amb participació municipal. En tots ells es desglossaven les quantitats anuals que Dilart, o algun dels seus dos socis, Josep Casellas Castells i Francesc Puig Darnés, havien percebut de l'Ajuntament entre 2007 i 2015, quan Anna Erra ja era regidora de l'equip de govern. La quantitat reconeguda des de l'Ajuntament era de 80.419,56 euros entre 2010 i 2015. Amb tot, en alguns dels informes es reconeixia haver fet contractacions a Dilart i no se'n detallava la quantitat.

L'aleshores interventor municipal, Josep Saigí, en el seu informe incorporat a la documentació entregada a l'oposició conclouia que «sembla que hi ha una prohibició de contractar». La inconcreció en la seva afirmació es basava en el fet que, en tractar-se sempre de quantitats inferiors als 18.000 euros, cap de les contractacions a Dilart van requerir concurs públic. En cas d'haver-se hagut de fer la contractació per concurs, l'empresa hauria hagut de fer constar la incompatibilitat en l'expedient de contractació. Per això l'interventor s'escudava en el fet que a l'Ajuntament no li constava oficialment la incompatibilitat com la causa que, en paraules seves, «va provocar la falta d'apreciació de la prohibició de contractar».

La fiscalia va arxivar el cas en no veure-hi indicis de delictes penals

Tot plegat va derivar amb una querrela davant la Fiscalia Anticorrupció per part de Capgirem Vic, en un primer moment, i d'ERC i Plataforma Vigatana, després. Al final, però, la fiscalia va acabar arxivant la investigació del cas en considerar que no hi veia cap indicatiu de delictes penals. També desmentia una de les hipòtesis plantejades per Capgirem Vic en la seva querrela, que les contractacions de més de 18.000 euros fetes amb Dilart i per a les quals hauria fet falta una declaració d'incompatibilitat, no s'havien fet amb l'empresa sinó directament amb el soci de Casellas, Francesc Puig.

La fiscalia, però, va deduir a partir de les seves investigacions que l'obra més cara de les executades per Dilart per a l'Ajuntament en el període 2010-2015, per valor de 18.950,80 euros havia estat adjudicada inicialment a una altra empresa, Comunal, que després de la presentació d'un ERE no va poder acabar la feina. Aquesta la va acabar Francesc Puig, no tant com a treballador de Dilart, sinó com a antic treballador de Comunal abans que tanqués aquesta empresa, i a través de la qual ja havia treballat en les dues primeres fases del projecte. La fiscalia també nega que les feines encarregades directament a Francesc Puig en la seva qualitat d'autònom suposin un fraccionament d'altres contractes majors, precisament un dels aspectes que apunta Noferini en el seu article.

El fiscal també posa especial èmfasi en el fet que la facturació de Dilart a l'Ajuntament de Vic no suposa una quantitat important sobre el conjunt de la seva facturació anual. I ho fa aportant un quadre, segons el qual només l'any 2010, quan de fet l'empresa estava començant, es van facturar 47.381,62 euros a l'Ajuntament, «la qual cosa potser hauria pogut ajudar a la consolidació de l'empresa, si bé no s'ha pogut acreditar la intervenció o fins i tot la influència de la investigada [Anna Erra] en la contractació d'aquests treballs», assegura la fiscalia. La facturació de Dilart a l'Ajuntament va anar disminuint, i si bé el 2011 i 2012 encara va superar els 11.000 euros, el 2013 i 2014 va rondar els 5.000, i el 2015, ja amb l'oposició a l'aguait, va baixar a 435,60 euros.

Anna Erra, amb altres membres del seu equip de govern, a la roda de premsa posterior a l'arxivament del 'cas Dilart' per part de la fiscalia Foto: Ajuntament de Vic

Anna Erra parla d'«utilització perversa de la via penal per cercar l'extermini d'un adversari polític»

L'alcaldesa, Anna Erra, per la seva part, que sempre va assegurar que havia actuat de «bona fe» i que no era conscient de la irregularitat que representava que l'Ajuntament contractés amb l'empresa participada pel seu marit, va negar-se a dimitir quan així li ho va sol·licitar el grup de Capgirem Vic, ara fa un any, abans de portar el cas a la fiscalia, i quan aquesta va arxivar les querelles de l'oposició, no es va mossegar la llengua. En una roda de premsa el 9 de novembre passat, Erra va denunciar (<http://www.vic.cat/news/anna-erra-2016-cla-justicia-ha-donat-la-rao-i-no-hi-ha-cas2016>) «la utilització perversa de la via penal per cercar l'extermini d'un adversari polític, en contra de la voluntat ciutadana expressada en unes eleccions democràtiques».

Capgirem Vic va reaccionar a les declaracions de l'alcaldesa a través d'un comunicat (<http://www.capgiremvic.cat/2016/11/19/posicio-de-capgirem-vic-davant-del-cas-dilart/>) recordant que les irregularitats administratives havien existit i que si s'havia portat el cas a la fiscalia era precisament perquè una tercera instància independent de l'Ajuntament dictaminés si realment hi havia indici de delictes o no. Per la seva part, ERC no dona ni tan sols el tema per tancat, i en un comunicat (<http://locals.esquerra.cat/vic/article/87170/comunicat-de-premsa-derc-somvic-sobre-el-cas-dilart>) deien que després d'analitzar la resolució de la fiscalia arribaven a la conclusió que aquesta ni tan sols havia entrat a valorar la documentació adjunta que se li havia aportat. Entre elles, unes captures de pantalla de la web de Dilart prèvies a l'esclat del cas, on s'esmentaven com a pròpies algunes obres realitzades per l'empresa a Vic. Imatges que després van desaparèixer de la pàgina web. Els serveis jurídics d'ERC tenen el 'cas Dilart' sobre la taula per

veure si s'han d'emprendre noves accions.